

едно отъ слугы-тъ си при земледѣльцы-тъ да му дадѣтъ отъ плодъ-тъ на лозіе-то; но земледѣльци-тъ го биха и отпратиха го
 11 празденъ. И повтори да проводи и другъ слугъ; а тѣ биха и него и обесчестиха
 12 го и отпратиха го празденъ. И пакъ проводи третяго; но тѣ и него наранихъ и
 13 исаидиха. Рече тогызъ стопанинъ-тъ на лозіе-то: Що да сторѣхъ? да проводѣхъ любезный-тъ си сынъ: може него като видѣтъ, да се посвѣятъ. Но земледѣльци-тъ
 14 като го видѣхъ, мысляхъ въ себе си и думяхъ: Тойзи е настѣдникъ-тъ; елате да го убиемъ, за да бжде настѣдство-то наше. И го изведохъ внѣ отъ лозіе-то та го убиха. И тѣй какво ще имъ направи
 16 стопанинъ-тъ на лозіе-то? Ще дойде и ще погуби тѣзи земледѣльци, и ще даде лозіе-то на други. А тѣзи които чухъ
 17 рекохъ: Дано не бжде. А той ги погледихъ и рече: Що е това писано-то, „Камыкъ-тъ който отхвърляхъ зидали-тъ, той станъ
 18 глава на глѣтъ-тъ?“ Всякой който падне на тойзи камыкъ ще се строши, а върхъ
 19 когото падне, ще го смаже. И поисквахъ првосвященници-тъ и книжници-тъ да турятъ рѣдѣ на него въ тойзи часъ; защото разумѣхъ че тѣмъ каза тѣзи притчѣ; но убогахъ ся отъ народъ-тъ.
 20 И ꙗко като извардихъ проводихъ навѣтници, които ся приструвахъ че сѣхъ праведни, сѣхъ намѣрене да го уловятъ въ нѣкоихъ рѣчь, та да го прѣдадѣтъ на началство-то и на власть-гъхъ правителей.
 21 И тѣ го попытахъ и рекохъ: „Учителю, знаемъ че право говоришь и учишь, и не гледашъ на лице, но по истияхъ пакъ-тъ Божій учишь. Право ли е за насъ да даваме данъ Кесарю, или не? А той разумѣ лукавство-то имъ и рече имъ: Защо мя искушавате? Покажѣте ми единъ динарій; чій образъ и надписъ има? Отговорихъ и рекохъ: Кесаревъ. А той имъ рече: Като е тѣй, отдайте Кесарево-то на Кесаря, и Божіе-то на Бога. И не могахъ да уловятъ нѣщо въ думъ-гъхъ му прѣдъ народъ-тъ; и зачудени за отвѣтъ-тъ неговъ, млъкниха.
 27 И „пристѣшихъ нѣкои отъ Саддукей-тъ, които отричатъ въскресеніе-то, и го попытахъ, и рекохъ: Учителю, „Моисей написа намъ: Ако умре на нѣкого братъ му, който има женъ, и умре той бесчаденъ, да земе братъ му женъ-гъхъ, и да възстави сѣме на брата си. А имаше седмина братія, и шрвыи-тъ зѣхъ женъ и
 30 умрѣ бесчаденъ. И зѣхъ вторый-тъ женъ-гъхъ и умрѣ и той бесчаденъ. И третій-тъ
 31 ѣхъ зѣхъ; сѣщо така и седмина-та, и не о-

ставихъ чада, и умрѣхъ. А подиръ всичкы-тъ умрѣ и жена-та. И тѣй въ въскресеніе-то, на кого отъ тѣхъ ще бжде жена? защото и седмина-та ѣхъ имахъ за женъ.
 34 А Исусъ отговори и рече имъ: Чада-та на тойзи вѣкъ женятъ ся и за мжжъ отиватъ: А които ся сподобятъ да получатъ онаи вѣкъ и въскресеніе-то отъ мрты-тъ, нито ся женятъ нито за мжжъ отиватъ; Защото не мождѣ вече ни да умрѣтъ; понеже сѣхъ равноангелни, и като сѣхъ сынове на въскресеніе-то, „сынове
 37 Божіи сѣхъ. А това че мрты-тъ въскреснуватъ, „и Моисей го изяви при кѣпичъ-гъхъ, когато называше Господа „Бога Авраамова, и Бога Исаакова и Бога Иакова.“ А Богъ не е Богъ на мрты-тъ, но на живы-тъ; озащото всичкы сѣхъ живи при него. И отговорихъ нѣкои отъ книжници-тъ и рекохъ: Учителю, ты добръ рече.
 40 И не смѣхъ вече нищо да го поштыатъ.
 41 И рече имъ: „Какъ казувать че Хри-
 42 стосъ е Сынъ Давидовъ? Кога самъ Давидъ казува въ книгъ-гъхъ Псаломскъ: „Рече Господъ Господу моему: Сѣдни
 43 отдесно ми, Докль положъ врагове-тъ ти
 44 подножіе на нозѣ-тъ ти.“ И тѣй Давидъ го нарича Господъ, а какъ е сынъ неговъ?
 45 И озащото всичкы народъ слушаше, той рече на ученицъ-тъ си: „Пазѣте ся отъ книжници-тъ, които ищѣтъ да ходятъ прѣмѣнени, и обычатъ поздравленія по пазары-гъхъ, и прѣдни-тъ сѣдалища въ сѣборища-та, и първы-тъ мѣста по вечеранія-та: Окоито испояждатъ домово-тъ на вдовицъ-тъ, и за причинъ правятъ дългы молитвы; тѣ ще пріемѣтъ по голѣмо осужденіе.“

ГЛАВА 21.

1 И като погледихъ Исусъ, а видѣ богатъ-тъ който туряхъ дарове-тъ си въ сѣбро-
 2 вицницъ-гъхъ. А видѣ и нѣкоихъ сиротъ-
 3 вдовицъ които тури тамъ двѣ ленты. И рече: Истинъ ви казувамъ, че отая сирота вдовица тури отъ всичкы-тъ наймно-
 4 го; Защото всичкы тѣзи турихъ въ дарове-тъ Божій отъ изобиліе-то си; а ты отъ нѣманіе-то си тури всичкы си имотъ колкото имаше.
 5 И озащото нѣкои си говорѣхъ за храмъ-тъ, че е украсенъ съ хубавы каменіе и съ посвященія, рече: Ще дойдѣтъ дни, въ които това что гледате нѣма да остане камыкъ на камыкъ, който да ся не съеше.
 7 И попытахъ го и рекохъ: Учителю, а кога че бжде това? и какво е знаменіе-то когато ще бжде това?

д Псал. 118; 22. Мар. 21; 44.
 е Дан. 2; 34. 35. Мар. 21; 44.
 ж Мат. 22; 15.
 з Мат. 22; 16. Мар. 12; 14.
 и Мат. 22; 23. Мар. 12; 18.
 ѝ Дван. 23; 6, 8.
 к Втор. 25; 5.
 л 1 Кор. 15; 42, 49, 52. 1
 Иоан. 3; 2.
 м Рим. 8; 23.
 н Исх. 3; 6.
 о Рим. 6; 10, 11.

п Мат. 22; 42. Мар. 12; 35.
 р Псал. 110; 1. Дван. 2; 34.
 с Мат. 23; 1. Мар. 12; 88.
 т Мат. 23; 5.
 у Гл. 11; 43.
 ф Мат. 23; 14.
 а Мар. 12; 41.
 б 2 Кор. 8; 12.
 в Мат. 24; 1. Мар. 13; 1.
 г Гл. 19; 44.